

KRATKI
RAZGOVORI
S ODVRATNIM
MUŠKARCIMA

DAVID FOSTER WALLACE

NAJORIGINALNIJA KNJIGA SUVREMENE AMERIČKE PROZE

„BRILJANTNO... SARKASTIČNO...
ZAJEDLJIVO... NEOBUZDANO...“
SALON

{ KRATKI RAZGOVORI S
ODVRATNIM MUŠKARCIMA }

DAVID FOSTER WALLACE

BIBLIOTEKA PATKA/ZEC

GLAVNI UREDNIK
Mladen Janković

DAVID FOSTER WALLACE

**KRATKI
RAZGOVORI
S ODVRATNIM
MUŠKARCIMA**

S ENGLESKOGA PREVEO

Igor Buljan

OPUSGRADNA

Naslov izvornika
David Foster Wallace
BRIEF INTERVIEWS WITH HIDEOUS MEN

Copyright © 1999 by David Foster Wallace
Copyright © za hrvatsko izdanje
Igor Buljan i Opus Gradna j.d.o.o. 2015.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ove knjige ne smije se koristiti bez dopuštenja vlasnika autorskih prava, osim u slučaju novinskih osvrti i stručne kritike.

Fotografija na naslovnici: Shutterstock

ISBN 978-953-57971-8-0

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000920929.

Za Beth-Ellen Siciliano i Alice R. Dall, odvratne uši *sine pari*.

KRAJNJE SAŽETA POVIJEST POSTINDUSTRIJSKOG ŽIVOTA

Kad su ih upoznali izgovorio je dosjetku, u nadi da će se svidjeti. Nasmijala se iznimno glasno, u nadi da će se svidjeti. Potom se svatko vozio kući sam, zureći ravno pred sebe, jednako iskrivljena lica.

Čovjeku koji ih je upoznao nijedno od njih nije se osobito sviđalo, iako se ponašao kao da jesu, u želji da kao i uvijek sačuva dobre odnose pod svaku cijenu. Nikad se ne zna, na kraju krajeva, nije li tako nije li tako nije li tako.

SMRT NIJE KRAJ

56-godišnji američki pjesnik, nobelovac, pjesnik poznat u američkim književnim krugovima kao “pjesnik za pjesnike” ili katkad samo kao “Pjesnik”, ležao je vani, golih prsa, umjereno gojazan, na ležaljci djelomično spuštenu naslona, na suncu, čitajući, dopola naznak, umjereno ali ne pretjerano gojazan, dobitnik dviju Nacionalnih književnih nagrada, Nacionalne nagrade kruga književnih kritičara, Lamontove nagrade, dviju potpora Nacionalne zaklade za umjetnost, Prix de Rome, stipendije Fondacije Lannan, MacDowellova odlikovanja, potpore Mildred i Harold Strauss Američke akademije umjetnosti i književnosti, počasni predsjednik PEN-a, pjesnik kojega su dva različita američka naraštaja pozdravila kao glas svoje generacije, sada 56-godišnjak, ležeći u nesmočenim kupaćim gaćicama veličine XL marke Speedo na platnenoj ležaljci koja se može podizati na pločicama pokraj kućnog bazena, pjesnik koji je bio jedan od prvih deset Amerikanaca koji je dobio “potporu za genijalce” ugledne Fondacije Johna D. i Catherine T. MacArthur, jedan od samo triju živućih dobitnika Nobelove nagrade za književnost, 172 cm, 81 kg, smeđa/smeđe, nejednakih zalizaka zbog neujednačenog prihvatanja/odbijanja raznih transplantata marke Hair Augmentation Systems, ležao je, ili sjedio – ili možda najtočnije samo “počivao” – u crnim kupaćim gaćicama Speedo uz kućni bazen u obliku bubrega¹, na pločicama, u prenosivoj ležaljci čiji je naslon sad bio spušten za četiri zupca pod kutom od 35° u odn. na mozaične pločice, u 10:20 prijepodne 15. svibnja 1995., u anto-

¹ Također prvi pjesnik rođen u Americi u slavnoj 94-godišnjoj povijesti Nobelove nagrade za književnost koji ju je dobio, tu žuđenu Nobelovu nagradu za književnost.

logijama četvrti najzastupljeniji pjesnik u povijesti američke lijepe književnosti, blizu suncobrana, ali ne baš u sjeni suncobrana, čitajući časopis *Newsweek*,² služeći se umjereno nabreklih trbuhom kao nagnutim stalkom za novine, noseći i japanke, s jednom rukom iza glave, a drugom sa strane prelazeći preko filigranskih skupih španjolskih keramičkih pločica smeđe i oker boje, povremeno močeći prst kako bi okrenuo stranicu, noseći dioptrijske sunčane naočale s kemijski obrađenim lećama tako da djelomice potamne razmjerno jačini svjetla kojemu su izložene, noseći na ruci kojom je prelazio sat osrednje kvalitete i cijene, s japankama od imitacije gume na nogama, nogu prekrizanih na gležnjevima i lagano raširenih koljena, nebo vedro i sjajno dok se jutarnje Sunce kretalo gore i udesno, vlažeći prst ne slinom ili znojem, nego kondenzacijom na uskoj mutnoj čaši ledenog čaja koja je sad stajala na granici sjene njegova tijela na gornjem lijevom dijelu ležaljke i morat će se pomaknuti kako bi ostala u toj pro hladnoj sjeni, prelazeći lijeno prstom po stijenci čaše prije nego što će lijeno podići vlažni prst do stranice, povremeno listajući stranice izdanja časopisa *Newsweek* od 19. rujna 1994., čitajući o reformi američkog zdravstvenog sustava i o tragičnom letu 427 USAira, čitajući sažetak i pohvalni osvrt na popularne publicističke naslove *Vruća zona* i *Nadolazeća pošast*, ponekad okrećući nekoliko stranica zaredom, preletjevši preko određenih članaka i sažetaka, istaknuti američki pjesnik četiri mjeseca prije pedeset sedmog rođendana, pjesnik kojega je *Time*, glavni konkurent časopisa *Newsweek*, jednom prilično besmisleno nazvao “najbližim istinskom živućem književnom besmrtniku”, s goljenicama gotovo bez dlaka, elipsasta sjena otvorenog suncobrana polako se sužavala,

² Međutim, nikad dobitnik stipendije Zaklade John Simon Guggenheim: triput odbijen u počecima karijere, imao je razloga vjerovati da je riječ o nečemu osobnom i/ili političkom u odboru za Guggenheimovu stipendiju i odlučio je neka naprosto bude proklet, skapa od gladi, prije nego što opet angažira nekog studenta da ispuni zamornu prijavu za stipendiju Zaklade Guggenheim u tri primjerka i opet prođe zamornu, prijezira vrijednu farsu “objektivnog” razmatranja.

japanke od imitacije gume bile su točkaste s obiju strana potplata, pjesnikovo čelo s grašcima znoja, izrazito preplanulo, s unutarnjom stranom natkoljenica gotovo bez dlaka, pripijenog smotanog penisa u pripijenim kupaćim gaćicama, uredno potkresane kozje bradice, pepeljara na željeznom stolu, ne ispijajući ledeni čaj, povremeno pročišćavajući grlo, s vremena na vrijeme lagano se meškoljeći na pastelnoj ležaljci kako bi lijeno počeo rist jedne noge palcem druge ne izuvajući nijednu japanku niti gledajući ijednu nogu, naoko zaokupljen časopisom, s plavim bazenom zdesna i kliznim stražnjim kućnim vratima od debelog stakla neizravno slijeva, između njega i bazena okrugli stol od bijelog rešetkastog željeza proboden u sredini velikim suncobranom čija sjena sada više ne dodiruje bazen, neosporno vrstan pjesnik, čitajući svoj časopis na svojoj ležaljci kraj svoga bazena iza svoje kuće. Kućni bazen i prostor oko njega omeđeni su s triju strana drvećem i grmljem. Drveće i grmlje, posađeno prije mnogo godina, gusto je isprepletano i zapetljano te služi istoj neophodnoj svrsi kao visoka ograda od sekvoje ili kamena ograda. Proljeće je na vrhuncu, i drveće i grmlje u punom je cvatu i izrazi to zeleno i nepomično, sa zamršenim sjenama, a nebo je potpuno modro i nepomično, tako da je cijela zaokružena slika s bazenom i pločicama te pjesnikom i ležaljkom i stolom te drvećem i stražnjom fasadom kuće, vrlo nepomična i mirna i gotovo potpuno nijema, i žubor dovoda i odvoda bazena te povremeni zvuk pjesnikova pročišćavanja grla ili okretanja stranica *Newsweeka* jedini su zvuci – bez ptica, bez kosilica, ili škara za živicu, ili flakserica u daljini, bez aviona u zraku ili udaljenih prigušenih zvukova kućnih bazena s obiju strana pjesnikove kuće – ništa osim respiracije bazena i pjesnikova povremenog pročišćavanja grla, posve tihog, smirenog i suzdržanog, ni daška lahora koji bi uskomešao lišće stabala i grmlja, nijemo živo nepomično zelenilo okolne flore, živopisno i neizbježno i nimalo nalik ičemu drugom na svijetu po izgledu i nagovještaju.³

³ To nije posve točno.